

گام به گام برای آزادی های بیشتر

(ص ۲۲)

نگاهی به آخرین حماسه "سپاوش کسرانی"

"آرش" دیروز (ص ۳۰)
"شهرآب" امروز

گفتگوی "راه توده" با رهبر جنبش آزادی ایران

مذاکره برای معرفی کاندیداهای مستقل

(ص ۱۹)

راه توده

۴۰ صفحه

شماره ۲۴۴۱ - ۲۴۴۲ - ۲۴۴۳ - ۲۴۴۴

"جنبش آزادیخواهی" در برابر انتخابات فرمایشی!

کارزاری که در ایران و در رابطه با انتخابات دوره پنجم مجلس اسلامی اوج گرفته است، پیش از آنکه ناشی از برگزاری این انتخابات باشد، کارزاری است ملی و آزادیخواهانه، که دو هدف اساسی را دنبال می کند: الف- به زیر کشیدن تاراجگران اجتماعی، زمینداران بزرگ، تجار وابسته، مجریان برنامه های اقتصادی امپریالیستی و... از حکومت!

ب- بازگرداندن آزادی ها به جامعه، برقراری حکومتی ملی و متکی به رای مردم و نجات کشور از بحران همه جانبه ای که بر آن سایه گسترده است. این حکومت، با هدف تأمین "آزادی-استقلال-عدالت اجتماعی" حکومتی است، تأمین کننده وحدت ملی. بنابراین، پیش از آنکه نتیجه انتخابات مجلس اهمیت درجه نخست و تعیین کننده را داشته باشد، سرانجام این جنبش ملی اهمیت دارد.

مردم نه تنها به لیست های چنین حکومتی، برای پرکردن صندلی های مجلس آینده، بلکه به مجموعه عملکرد مجلس، دولت و حاصل فلاکت بار سیاست های اقتصادی-اجتماعی-فرهنگی حکومت می گویند: نه!

"جبهه آزادی خواهی" برخاسته از نیاز و خواست امروز جامعه ایران، برای مجلس آینده و ترکیب نمایندگان آن، رای و نظری منافع صحنه سازی هائی دارد، که حاکمیت عادت دارد، با عوام فریبی و بازی با باورهای مذهبی مردم، در آن به پیروزی دست یابد. سال های دهه ۶۰ سپری شده است!

همه شواهد، در ایران حکایت از آن دارد، که نه حکومت می تواند مجلس یکدست و گوش به فرمان خویش را سازمان بدهد، نه مردم چنین مجلس و انتخاباتی را می پذیرند و نه بحران اجتماعی موجود با "مجلس یکدست" برطرف می شود. عوامل مستقیم بحران کنونی ایران، چگونه می توانند به مردم بقبولانند، که مجلس اگر یکدست در اختیار آنها باشد، مشکلات حل می شود!

در واقع همه آنها، که اکنون در حکومت با یکدیگر اختلاف پیدا کرده اند (رسالت، روحانیت مبارز مؤلفه اسلامی، تکنوکرات های دولتی، به نمایندگی از تجار وابسته، زمینداران بزرگ، فشارتگران اجتماعی) در این سال ها، بصورت یکدست و یکپارچه عمل کرده اند. بویژه در سال های نخست اجرای برنامه ضد ملی "تعديل اقتصادی" که دره فقر و لوث را در ایران، تا حد مرگ و زندگی عمیق کرده است! هر مجلس "یکدست" و با "جند دست"ی که بخواهد ادامه دهنده سیاست های اجتماعی-اقتصادی-فرهنگی گذشته باشد، در برابر جنبش مردم است و ضد ملی است! و هر بخش از حکومت و پیرامون آن، حتی در همان سنگر خود، که به جنبش آزادیخواهی و رهائی ایران از بحران کنونی بپیوندد، گامی "ملی" و "مردمی" برداشته است. دوسپاست

دو سیاست و روش در برابر ما قرار دارد:

۱- کنار کشیدن، تحریم کردن و از صحنه دور ماندن و با مردم نبودن، با این توجیه که سرانجام انتخاباتی که در جمهوری اسلامی برگزار شود، از پیش معلوم است!

۲- حضور داشتن و اثناء کردن لحظه به لحظه ترسندها، با هدف تقویت جنبش آزادیخواهی مردم ایران. جنبشی که پیش از انتخابات وجود داشته و پس از آن نیز وجود خواهد داشت.

توده ای ها با "جنبش" و در کنار مردم، در این کارزار حضور دارند و خواهند داشت. بهمین دلیل حمایت از کاندیداهای مستقل و ملی، ایشای لیست های فرمایشی و حکومتی، تأنید و تشویق احزاب و سازمان های سیاسی شناخته شده ایران برای اعلام لیست مشترک و متکی به "اتحاد عمل"، حمایت از جبهه هائی که در سال های اول پیروز انقلاب عملکرد و افکاری مردمی داشته اند و... وظیفه ای ملی است. حزب توده ایران نیز در چارچوب این وظیفه ملی، حرکت ها و سیاست های خود را تعیین کرده و خواهد کرد.

با این پیوند، ما جنبش آزادیخواهی را تقویت می کنیم، در جهت ایشای ترسندهای حکومتی برای برگزاری یک انتخابات فرمایشی گام برمی داریم و در عمل، در جبهه "احزاب طرفدار آزادی" و معتقد به جنبش آزادیخواهی مردم قرار می گیریم. جبهه فراگیر - با هر نام و عنوان - بدین طریق - مانند همیشه - شکل می گیرد!

آخرین گزارش از آرایش انتخاباتی در ایران

(ص ۴۰)

"جبهه ضد دیکتاتوری"

نیم گام به جلو!

(ص ۵)

حقایق درباره

روزنامه های ایران

(ص ۸)

وحدت و

اعتبار حزب

(ص ۱۰)